

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/240/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317207842
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6317207842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 4 761,67 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9Csp/243/2017 - 68, zo dňa 19. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v zamietavej časti a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Súd konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 3 250,- eur zastavuje. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že podanou žalobou doručanou súdu dňa 22.11.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4 761, 67 eur, dlžných úrokov vo výške 4 039,82 eur, zmluvného úroku vo výške 19 % ročne zo sumy 4 761,67 eur od 23.11.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4 761,67 eur od 23.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 16.07.2018 zoberal žalobca žalobu čiastočne späť do sumy 3 250,- eur a žiadal konanie v tejto časti zastaviť s odôvodnením, že žalovaný od podania žaloby vykonal platby spolu v uvedenej sume. V súlade s ust. § 146 ods. 1 a 145 ods. 2 CSP konanie v uvedenej časti súd zastavil. Žalobca uvedeným podaním navrhol aj zmenu žaloby, uznesením zo dňa 19.07.2018 súd zmenu žaloby nepripustil s odkazom na ust. § 294 CSP - v spotrebiteľských sporoch sa zmena žaloby nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal vecnú aktívnu legitímáciu v spore, ktorú súd skúmal ex offa. Vzhľadom na súdom zistený nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore, z dôvodu hospodárnosti konania sa potom súd nezaoberal samotnou výškou nároku.

3. Žalobca sa domáhal po čiastočnom späťvzťatí žaloby voči žalovanému zaplatenia dlžnej istiny 3 011,67 eur s príslušenstvom z titulu čerpania finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému (dlžníkovi) právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (bankou - veriteľom) na základe ich vzájomného zmluvného vzťahu zo Zmluvy o úvere - konsolidácia č. 6264580387 zo dňa 24.10.2012. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v

zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa záveru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno, že pred začatím konania platne nadobudol predmetnú pohľadávku od Poštovej banky, a.s. voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2017 zo dňa 13.06.2017 uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Žalobca predložil súdu „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2017“ adresované dlžníkovi (žalovanému) v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, doklad o doručení tohto oznámenia ale nie je obsahom spisu. to značí, že postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil. (Iba relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, teda bez skúmania existencie a platnosti zmluvy o postúpení. ako prejudiciálnej otázky. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie (s výnimkou, ak zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom), to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníkom). Súd konštatuje, že v danom prípade oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi (žalovanému) možno mať za preukázané postupníkom (žalobcom) - okolnosť postúpenia pohľadávky bola súčasťou skutkového odôvodnenia žaloby žalobcu a preukázaná aj písomnou Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017, vrátane prílohy 1.

4. Vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, vrátane, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie jej pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe. Ide o dve podmienky. Postúpeniu musí predchádzať doručenie písomnej výzvy banky adresovanej dlžníkovi (klientovi) na splnenie omeškaného peňažného záväzku, a napriek tejto výzve je dlžník banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. V prejednávacom prípade žalobca nepreukázal, že banka (postupca) písomne vyzvala žalovaného (dlžníka) na zaplatenie dlžnej sumy a taktiež, že márne uplynula lehota 90 dní od takejto písomnej výzvy banky na splatenie pohľadávky. Z vykonaného dokazovania nevyplýva a nebolo preukázané doručenie písomnej výzvy banky žalovanému na plnenie pred uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017. Pritom uvedenú písomnú výzvu je treba považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka t.j. aby vyvolala zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta. Takýto záver vo vzťahu k žalovanému z vykonaného dokazovania nevyplýva. Poštové zásielky zasielané bankou žalovanému sa vrátili späť odosielateľovi s poznámkou poštového doručovateľa „nedostatočná adresa“. Aplikáciu vyššie uvedeného kogentného ustanovenia Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou. Bez doručenia písomnej výzvy na plnenie do dispozičnej sféry žalovaného nemohli byť splnené podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Aplikácia ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nebola vylúčená ani s poukazom na dojednanie strán v bode 9.1. obchodných podmienok (VOP), podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená postúpiť svoje pohľadávky v súlade so zákonom o bankách na tretiu osobu. Predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľné a absolútne neplatné v zmysle ust. § 52 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, toto dojednanie svojím obsahom predstavuje obchádzanie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré ustanovenie zákona je jednoznačne na prospech spotrebiteľa - žalovaného ako zmluvnej strany. Žalobca preto spornú pohľadávku od pôvodného veriteľa Zmluvou o postúpení zo dňa 13.06.2017 platne nenadobudol, táto zmluva o postúpení je v časti postúpenia spornej pohľadávky voči žalovanému na žalobcu neplatná pre rozpor so zákonom.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Súd mal zato, že žalovaný zaviniel čiastočné zastavenie konania, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného, ktorý čiastočne plnil v prospech žalobcu po začatí konania. Vo zvyšku súd považoval žalobu za nedôvodnú a žalobu zamietol. Vzhľadom na tieto okolnosti sa nedá konštatovať, že mala niektorá zo strán väčší úspech. Preto súd výrokom vylovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie voči zamietavému výroku, čím je dotknutý aj závislý výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a žalobnému návrhu vyhovel v celom rozsahu a žalovanému uložil povinnosť nahraďiť žalobcovi trovy konania, alebo aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca namieta nesplnenie podmienok na zosplatenie úveru. V odôvodnení rozsudku súd namietol, že žalobca nepreukázal doručenie listiny o predčasnom vyhlásení splatnosti úveru žalovanému, a či vyhláseniu predchádzala výzva veriteľa, v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá bola hmotnoprávnou podmienkou pre uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Postup v súlade s ust. § 565 je jednostranným adresovaným úkonom veriteľa (v tomto prípade predchodcu žalobcu), ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi v súlade s ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca doložil ako prílohu návrhu aj doklad o odoslaní oznámenie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dispozičnej sféry žalovaného, čo jednoznačne potvrdzuje splnenie podmienky doručenia oznámenie v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Ak by tento dôkaz nebol postačujúci, pre dôjdenie prejavu vôle doporučeným listom, ako tomu bolo v prípade zasielania informácie o predčasnom zosplatení pohľadávky, podľa názoru žalobcu platí, že ak doporučený list nie je možné doručiť z dôvodu nezastihnúť adresáta alebo oprávneného prijímateľa poštový doručovateľ zanechá písomné oznámenie o jeho uložení na pošte. Dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností očakávať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň. Uvedené tvrdenia žalobcu o doručení zásielky možno podporiť vyššie uvedeným oznámením doručovateľa, kde je zrejmé, že zásielka bola doručovaná na poslednú známu adresu žalovaného. Žalobca poukazuje aj na bod 3.4. VOP účinných v čase uzavretia zmluvy o úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, kde je uvedené jednoznačne, kedy sa považuje zásielka za doručенú. Toto dojednanie považuje žalobca za platné a v súlade s platnou právnou úpravou. Ak by právna úprava v otázke doručovania pri jednotlivých právnych úkonoch vychádzala z právneho názoru, že dôjdenie zásielky možno považovať iba za moment jej reálneho prevzatia, nepoctiví dlžníci by sa úmyselne vyhýbali prevzatíu takýchto listín, bola by im poskytovaná neoprávnená výhoda nad rámec poctivého obchodného styku a išlo by o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Konajúci súd nevyzval žalobcu na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku resp. aby doplnil svoje podanie o skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, predmetné podmienky zosplatenia a preukázania podmienok nevyžadoval. Žalobca to považuje za nesprávny procesný postup súdu, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozsudok súdu považuje žalobca za prekvapivý, nakoľko žalobca nemal možnosť vyjadriť sa počas konania k dôvodom zamietnutia žaloby.

8. Aktívna vecná legitímácia svedčí žalobcovi (postupníkovi) od momentu účinnosti cesie resp. od postúpenia pohľadávky. To platí za predpokladu, že pohľadávka ako taká je splatná a spôsobilá na vymáhanie procesne uplatniť postúpené právo na plnenie riadnou notifikáciou, či už zo strany postupcu alebo postupníka. Žalobcovi teda prislúcha aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, táto skutočnosť je nesporná a tvrdenia konajúceho súdu sú v rozpore so samotným výkladom zákona. Pokiaľ postupník uplatní svoj nárok žalobou, je v záujme vlastného procesného úspechu ho preukázať. Ak nebol dlžník (čo nie je tento prípad) notifikovaný postupcom, môže postupník súdu preukázať vlastnú aktívnu vecnú legitímáciu iba zmluvou o postúpení pohľadávky. Tým súčasne dôjde k preukázaniu postúpenia pohľadávky žalovanému dlžníkovi a to buď súdnym doručením zmluvy dlžníkovi spolu so žalobou, alebo vykonaním tohto listinného dôkazného prostriedku na pojednávaní. Pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. V súlade s výkladom ust. § 526 Občianskeho zákonníka postupoval aj postupník, a súdu spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu doložil Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017 „čo vo svojom vyjadrení zo dňa 03.01.2018 potvrdil aj právny zástupca žalovanej“ (? pozn. KS - žalovaný nebol v konaní zastúpený právnym zástupcom, žalovaný počas konania zostal nečinný a žiadne vyjadrenie žalovaného nie je obsahom spisu). Došlo k splneniu notifikačnej povinnosti a preukázaniu oprávneného nároku na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v zamietavom o výroku podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nepreukázaní vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore, čo viedlo k zamietnutiu žaloby, je správny. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, z ktorých vyvodil svoje závery a pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia právnych predpisov ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcu, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil (vid. odvolanie žalobcu „nepreskúmateľnosť rozhodnutia - aktívna vecná legitímácia“) resp. odôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený, tak ako ukladá ust. § 220 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

13. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné. Voči rozsudku argumentuje svojimi úvahami, na ktoré rozsudok súdu prvej inštancie dáva dostatočnú odpoveď. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia.

14. Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie súdu prvej inštancie v jeho procesnom postupe pri prejednaní a rozhodovaní veci.

15. Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby je založené na zistení súdu, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovanou stranou sporu, pretože nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel žalobným návrhom uplatňovaný nárok. Právne vec okresný súd posudzoval podľa ust. § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka z ktorých vyplýva, že povinnosť oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky sa ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) a to bez zbytočného odkladu. Ak pôvodný veriteľ opomenie splnenie oznamovacej povinnosti môže nový veriteľ privodiť účinnosť postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi tým, že preukáže postúpenie pohľadávky. V takomto prípade nestačí iba oznámenie o tom, že došlo k postúpeniu. Nový veriteľ tak môže urobiť najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu (§ 524 Občianskeho zákonníka). Inak povedané, v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nespĺnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník; na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; preukázaním sa má na myslí predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V prejednávanom prípade okresný súd zistil, že pôvodný veriteľ (postupca) nespĺnil oznamovaciu povinnosť dlžníkovi o postúpení - pretože v konaní nebol súdu predložený doklad o doručení „Oznámenia o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka adresované žalovanému zo dňa 19.06.2017“ - zasielanej listiny postupcu žalovanému. Od žalobcu (postupníka) sa vyžadovalo preukázanie písomnej Zmluvy o postúpení pohľadávok, k preukázaniu aktívnej legitímácie žalobcu v spore a taktiež, keďže išlo o postúpenie pohľadávky medzi bankou a nebankovým subjektom vyžadovalo sa aj preukázanie splnenia zákonných podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré je vo vzťahu k ust. § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, teda ktorá sa uplatní prednostne a dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

16. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je úver splatný v splátkach banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo písomnou zmluvou postúpiť postupníkovi (inej osobe a to aj osobe ktorá nie je bankou) aj bez súhlasu klienta celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru (pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta) za podmienky, že : a) klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť(časť peňažného záväzku klienta), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej (!) časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho

príslušenstva:, to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

17. Možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že súdu nebol predložený osobitný súhlas žalovaného (dlžníka - klienta) s postúpením pohľadávky banky vykazovanej voči nemu na tretiu osobu (iný subjekt), preto bolo pri postúpení pohľadávky nutné dodržať zákonný postup ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okresný súd totiž správne vyhodnotil ako právne irelevantný - ako absolútne neplatný v spotrebiteľskej zmluve (§ 52 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka) „súhlas“ klienta s postúpením pohľadávok banky voči nemu, aký je obsahom dojednania bodu 9.1. VOP a to vzhľadom na jeho znenie a obsah keď „klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to či banka v súvislosti s takouto pohľadávkou vzniesla akúkoľvek požiadavku voči klientovi, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi“ a dôsledky, ktoré môže takéto dojednanie pre klienta privodiť. Odhladnuc od uvedeného možno dodať, že VOP (či Obchodné podmienky) na ktoré odkazuje bod. 3.2. Zmluvy o úvere - konsolidácia zo dňa 24.10.2012, nie sú v zmluve o úvere nijako bližšie identifikované, chýba akékoľvek bližšie označenie o ktoré konkrétne VOP by malo ísť, súdu predložené VOP nie sú účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané a nemožno ich mať ani za individuálne dojednané, pretože dlžník - spotrebiteľ nemohol vôbec ovplyvniť ich obsah.

18. Napriek tomu, že bola súdu žalobcom predložená Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu, ktorou v zmysle prílohy 1 k tejto zmluve mala byť postúpená aj predmetná pohľadávka voči žalovanému, čím je možné z hľadiska preukázania aktívnej legitímácie žalobcu upustiť od preukázania či bolo, alebo nebolo žalovanému doručené oznámenie o postúpení predmetnej pohľadávky žalobcovi, za postačujúce a rozhodujúce pre záver okresného súdu o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v danej veci bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktorému banka pohľadávku postúpila, že bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pretože v konaní nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Dôkaz o doručenej výzve žalovaného bankou na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky v konaní nebol predložený. To bolo rozhodujúce pre výsledok rozhodnutia okresného súdu o nedostatku (absencii) aktívnej legitímácie žalobcu.

19. Okresný súd nemal za preukázané doručenie písomných výziev postupcu Poštovej banky a.s. adresované dlžníkovi (žalovanému), ktoré sú doložené v spise, a to „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 18.11.2014 a taktiež „Výzva na úhradu dlžnej sumy“. V tejto súvislosti okresným súdom v odôvodnení rozhodnutia uvedené dôvody, s poukazom na ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú náležité a dávajú odpoveď na odvolaciu námietku žalobcu. Odvolací súd dodáva, že právnu relevantnosť doručenia uvedených poštových zásielok nemožno obhájiť ani vzhľadom na obsah bodu 3.4. časť II. všeobecných obchodných podmienok banky (Oznamovanie a doručovanie písomností) upravujúceho aj doručovanie zásielok banky prostredníctvom pošty. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, čo je uvedené vo vzťahu k VOP už vyššie, že VOP nie sú v zmluve o úvere nijako bližšie identifikované, chýba akékoľvek bližšie označenie o ktoré konkrétne VOP by malo ísť, neboli účastníkmi zmluvy podpísané a neboli medzi nimi individuálne dojednané. Potom z tohto rovnakého dôvodu, bez prípadného bližšieho skúmania právnej relevancie obsahu ustanovenia bodu 3.4. (napr. z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve) nemožno brať zreteľ ani na toto ustanovenie, podľa ktorého, „pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručenú v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, ale sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. V bode 3.9. časť II. VOP je stanovená povinnosť klienta oznámiť banke adresu, číslo telefónu, faxu a elektronickú adresu (e-mail) prostredníctvom ktorých bude banka s klientom komunikovať, pričom klient je povinný bez zbytočného odkladu informovať banku o akejkoľvek zmene týchto údajov. A v prípade že klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu, prípadne číslo klienta za riadne vykonané.“ K cit. ustanoveniam VOP odvolací súd považuje za potrebné uviesť aspoň

to, že tzv. „fikciu doručenia“ zásielok doručovaných bankou klientovi, tak ako mala byť dojednaná medzi účastníkmi zmluvy v zmysle cit. ustanovenia VOP treba s istotou odmietnuť ako nenáležitú pokiaľ ide o spôsob dojednania fikcie doručenia v znení „zásielka sa považuje za doručení uplynutím 3 resp. 7 dní odo dňa jej odoslania“. Toto odporuje zákonu, a ani dohodou zmluvných strán, ako zdôraznil v rozhodnutí aj okresný súd, nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ako fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta.

20. Navyše, podľa názoru odvolacieho súdu písomné výzvy postupcu Poštovej banky a.s. adresované dlžníkovi (žalovanému), ktoré sú doložené v spise, a to „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 18.11.2014 a taktiež „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zasielal veriteľ v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, o čom svedčí ich obsah. Nejedná sa o výzvu predpokladanú ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách na zaplatenie omeškaného plnenia peňažného záväzku dlžníka (klienta) voči banke v dodatočnej lehote určenej bankou, teda počas ktorej má možnosť klient (dlžník) splatiť svoj splatný peňažný záväzok voči banke pred postúpením pohľadávky na iný subjekt. Písomné oznámenia, ktoré zasielal postupca (banka) dlžníkovi (žalovanému) v súvislosti s predčasným zosplatením úveru, tieto isté písomné oznámenia nie je možné inokedy, ak je to potrebné napr. pre účel splnenia zákonných podmienok, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky. Jednoznačne ide o dve obsahovo odlišné písomnosti.

21. Povinnosťou banky (postupcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako to platí a na splnení povinnosti písomnej výzvy bankou v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia treba trvať aj v prípade, kedy ku dňu postúpenia bol dlžník v omeškaní so splácaním po dobu dlhšiu než 1 rok, čiže súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Ust. § 92 ods. 8 veta druhá, text za bodkočiarkou, nemožno vykladať tak že v takomto prípade písomnú výzvu dlžníkovi banka nemá povinnosť (nemusí) zasielať a doručiť. (Uvedený text za bodkočiarkou sa vzťahuje iba k právu banky - aj bez súhlasu klienta postúpiť pohľadávku na tretí subjekt, kedy za situácie, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, nemá banka toto oprávnenie pohľadávku postúpiť na tretí subjekt aj bez súhlasu klienta, avšak za situácie, kedy súčet všetkých omeškaní klienta voči banke so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol jeden rok, potom banka napriek tomu, že klient „dorovnal“ omeškané splátky, má právo takúto pohľadávku postúpiť na tretí subjekt aj bez súhlasu klienta.)

22. Súd je povinný ex offa skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu (§ 161 CSP). Taktiež je súd ex offa povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v tomto konaní sám nedovoľáva, a súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP).

23. Odvolací súd potvrdil ako vecne správny aj závislý výrok o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 (pomere úspechu strany vo veci) a § 262 ods. 1 CSP a čl. 17 CSP (v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania) za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet). V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).